Selma ir šiaurės pašvaistė

Senelis Lennart

Ši knyga priklauso:

_____

Sveiki atvykę į šią pavyzdinę knygą! Ji sukurta taip pat, kaip bus sukurta jūsiškė – iš šalia parodytų nuotraukų ir pasirinkimų, ir parodo, kaip galėtų atrodyti pasaka nuo „Saga“ iki jūsų. Vartykite, skaitykite ir įsivaizduokite savo vaiką kaip savo paties pasakos herojų.

Selma buvo perskaičiusi apie šiaurės pašvaistę kone kiekvienoje knygoje, kokią tik galėjo rasti. Vienoje knygoje žalios juostos šoko juodame danguje. Kitoje buvo parašyta, kad reikia laukti, laukti, laukti. Dabar ji stovėjo perone, rankoje laikydama knygą apie žvaigždes, o šalia jos naktinis traukinys pūtė baltus debesis.

„O jeigu ji pradės šokti, kol miegosime?“ – paklausė Selma. „Tada mane pažadinsi“, – tarė vyresnysis brolis Oliver ir patraukė savo kuprinę. Senelis Lennart pakėlė bilietus. „Pirmiausia suraskime savo kupė.“ Selma įlipo į traukinį. Dar vienas vakaras, pagalvojo ji. Greitai jis ateis.

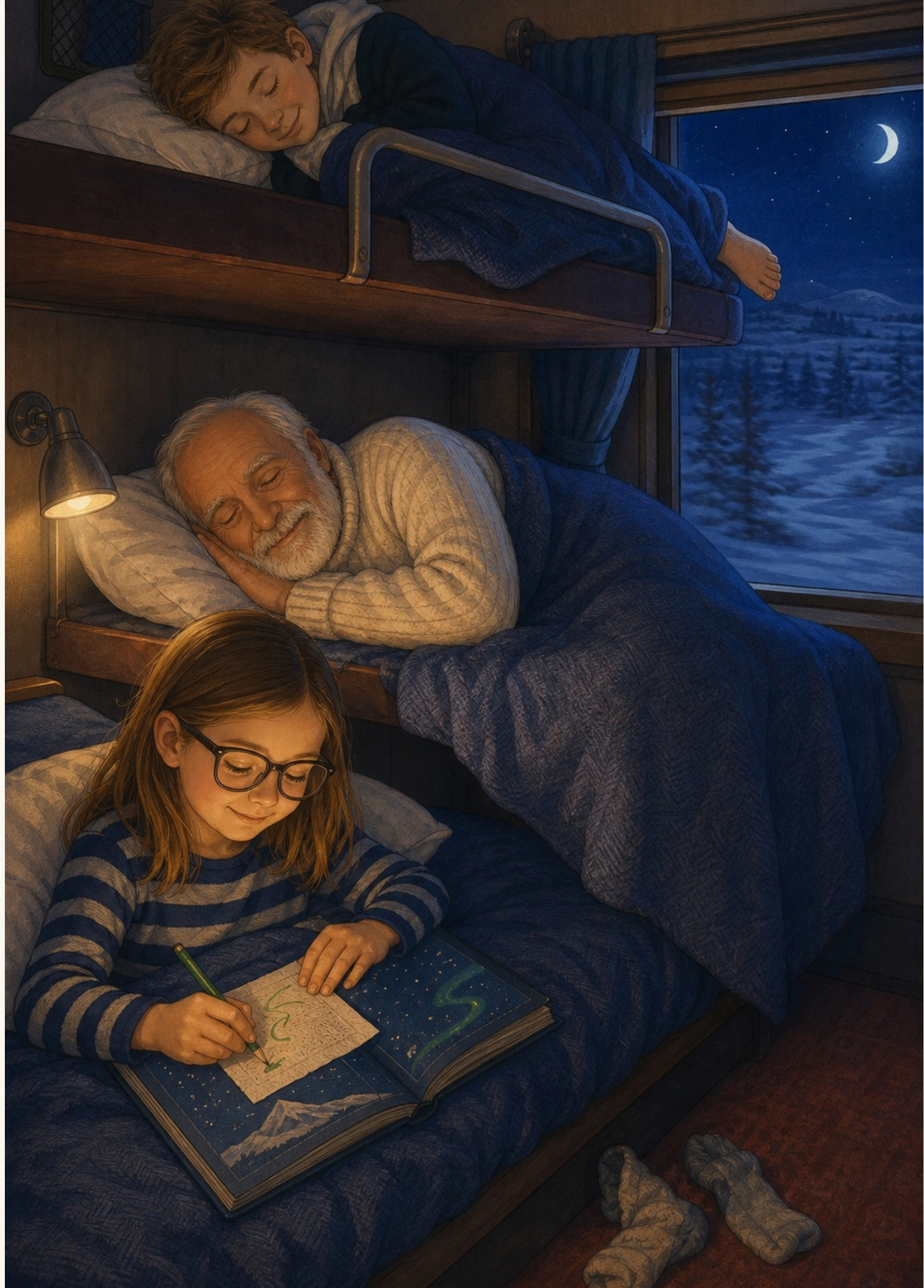

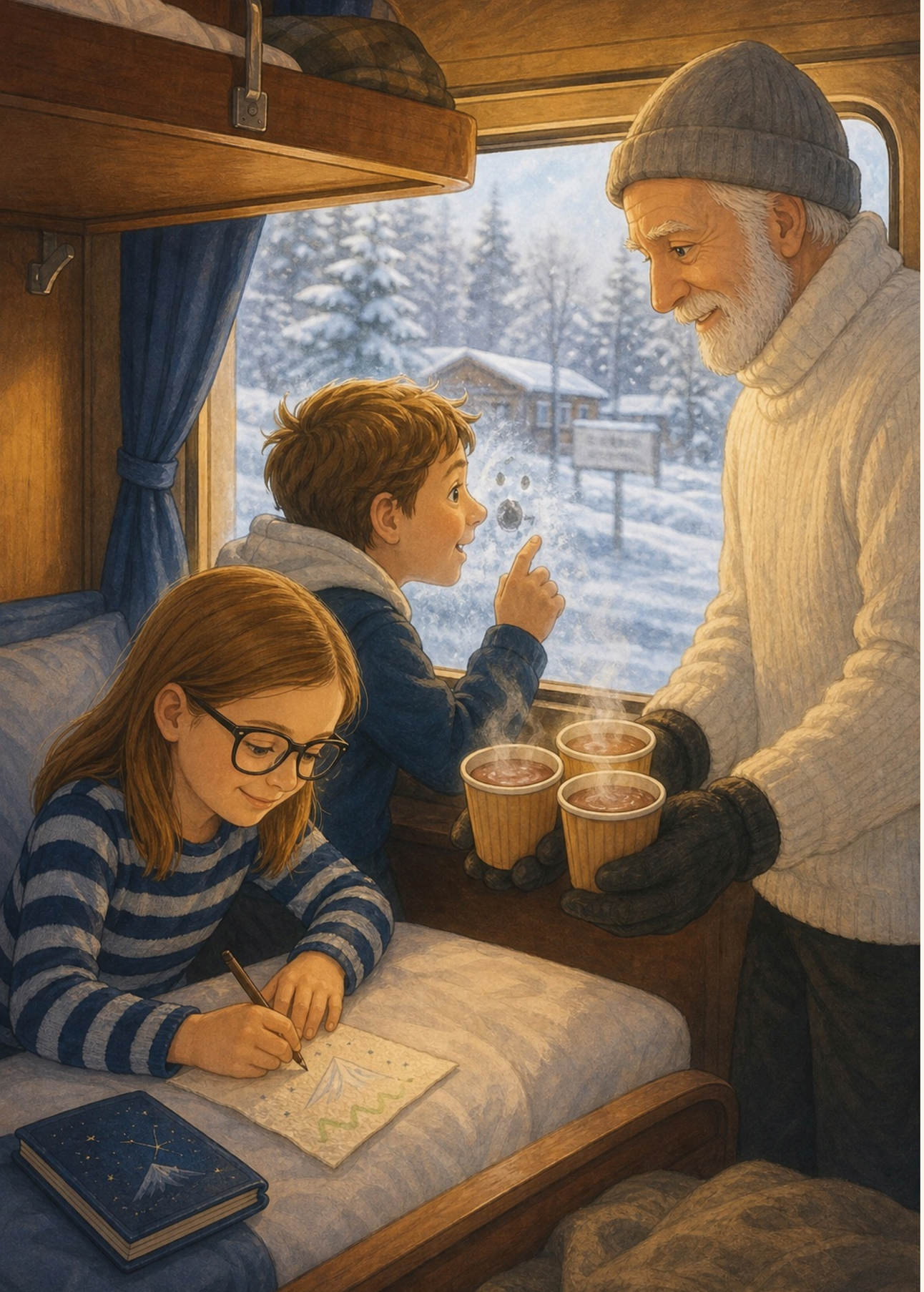
Restorano vagonas švelniai siūbavo traukiniui riedant į šiaurę. Selma valgė mėsos kukulius su bruknėmis ir žvilgčiojo pro tarpą tarp užuolaidos ir lango. Lauke eglės skriejo pro šalį lyg juodi teptuko potėpiai.

„Ar matai žvaigždžių?“ – paklausė Oliver, ant šakutės laikydamas bulvę. „Tris“, – atsakė Selma. „Ne, keturias. Ir tą mažytę.“ Senelis Lennart pasilenkė arčiau. „Mažąsias geriausiai pamatai, jei ilgai žiūri.“ Selma paėmė servetėlę ir pieštuku nupiešė keturis taškelius. Oliver nupiešė penktą, nors sakė, kad jis atsirado netyčia. Traukinys riedėjo toliau, toliau, toliau.

Kupė gultai buvo sukrauti vienas virš kito lyg maža krūvelė. Oliver iškart pasiėmė viršutinį. Seneliui teko vidurinis. Selma įsirangė į apatinį ir ant grindų rado Oliver kojines – dvi liūdnas dešreles, pametusias savo pėdas.

Užgesus lubų lempai, Selma įsijungė savo mažą skaitymo lempelę. Knygoje apie žvaigždes buvo paveikslėlis: žmonės, visai mažyčiai po žaliomis vingiuojančiomis juostomis. Selma šalia taškelių ant servetėlės nupiešė žalią raitytą brūkšnį. Po ja bėgiai kaleno: klak klak, klak klak. Dar vienas vakaras, pagalvojo Selma ir prispaudė servetėlę prie knygos, kad būtų lygi.

Kai Selma pabudo, pasaulis už lango buvo baltas. Baltos eglės. Baltos kalvos. Baltos pusnys ant mažų stotelių stogų. Net dangus buvo šviesus kaip tuščias popieriaus lapas.

„Sniegas!“ – pasakė Selma, nors niekas nebūtų galėjęs jo nepastebėti. Oliver prispaudė nosį prie lango. „Kažkas išbarstė miltus po visą šalį.“ Senelis Lennart grįžo su karštu šokoladu popieriniuose puodeliuose. Selma ant servetėlės nupiešė baltą viršūnę, šalia taškelių ir žalio raityto brūkšnio. Tarp medžių praslydo ženklas. Netrukus jie išlips.

Kaimelis ramiai snaudė tarp apsnigtų eglių ir švelnių kalnų šlaitų. Atėjus vakarui Selma užsimaukšlino kepurę, užsimovė pirštines ir apsivilko storą striukę. Oliver irgi išėjo į lauką, nors sakė, kad daugiausia nori išbandyti savo žygio batus. Senelis pasiėmė kaktinį žibintą, bet jo neįjungė.

Jie pažvelgė aukštyn. Pilki debesys dengė viską – nuo kamino dūmų iki kalnų keteros. Nepasirodė nė viena žvaigždė. „Pirma kliūtis“, – pasakė Selma ir ant servetėlės užrašė DEBESYS. Oliver užsitraukė šaliką ant nosies. „Šita kliūtis užėmė visą dangų.“ Dar vienas vakaras, pagalvojo Selma. Gal rytoj debesys jau bus pasitraukę.

Kitą vakarą debesys buvo plonesni. Selma aukštai pamatė blyškų taškelį – gal žvaigždę, o gal mažą tarpą debesyse. Tačiau kaimelio žibintai švietė prie kelio, languose ir slidinėjimo trasoje. Virš stogų dangus buvo rusvai pilkas.

„Antra kliūtis“, – pasakė Selma. „Žibintai.“ Prie DEBESYS ant servetėlės prisidėjo ŽIBINTAI. Taškeliai, žalias raitytas brūkšnys ir balta viršūnė dabar grūdosi tame pačiame mažame popierėlyje. Oliver pažvelgė pro langą ir papurtė galvą. „Nieko nebus.“ Senelis Lennart išlankstė kalnų žemėlapį. Selma pamatė apvalias aukščio linijas. Dar vienas vakaras, pagalvojo ji.

Trečią vakarą Selma susikrovė viską. Knygą apie žvaigždes. Servetėlę. Atsarginį šaliką. Šokolado plytelę. Pirštines, kurios tikrai buvo jos, o ne Oliver. Senelis pripildė termosą, o nešti jį teko Oliver. „Didesni pečiai“, – pasakė jis ir taip išpūtė krūtinę, kad vos nepametė kepurės.

Už durų debesys kybojo žemai virš kaimelio, lyg nuo dangaus nuslydusi antklodė. Selma uždėjo žemėlapį ant savo daiktų. Tada knyga, šalikas ir servetėlė nuslydo ant grindų. Šokolado plytelė nučiuožė po suolu. „Trečia kliūtis“, – pasakė Oliver. Selma atsisėdo pačiame netvarkos viduryje. Dabar ji turėjo įsižiūrėti geriau.

Selma susirinko daiktus ir ant grindų išlygino servetėlę. Pirmiausia taškeliai. Tada žalias raitytas brūkšnys. Balta viršūnė. DEBESYS. ŽIBINTAI. Viskas ten buvo. Ji atsivertė knygą apie žvaigždes puslapyje, kuriame žmonės stovėjo toli nuo miesto šviesų.

Puslapio pakraštyje virš rūko buvo mažas kalnas. Selma pridėjo pirštą prie baltos viršūnės, paskui – prie senelio žemėlapio. „Jeigu užkopsime ten“, – pasakė ji, – „žibintai liks apačioje. O debesys irgi, jei jie kybo žemai.“ Senelis Lennart kurį laiką skaitė žemėlapį. „Ramus oras ir pažymėtas takas. Tuomet galime eiti.“ Oliver ištiesė šokoladą. „Aš nešiu termosą.“ Dar vienas vakaras, pagalvojo Selma. Šitas vakaras.

Paskutinį vakarą sniegas girgždėjo po trimis poromis žygio batų. Selma ėjo pirma pažymėtu taku ir skaičiavo raudonus kryželius ant stulpelių. Vienas, du, trys. Už jos senelio kaktinis žibintas piešė ant sniego šiltą šviesos ratą. Oliver nešė termosą taip atsargiai, kad ėjo lyg jis būtų stiklinis.

„Ar jau greitai būsime ten?“ – po penkių kryželių paklausė jis. „Dar ne“, – atsakė Selma. „Bet pažiūrėk. Žibintai mažesni.“ Kaimelis mirgėjo toli apačioje, o debesys šliaužė šlaitu. Selma užsitraukė užtrauktuką iki pat smakro. Dar vienas vakaras, pagalvojo ji, bet dabar tai reiškė tik dar kelis žingsnius.

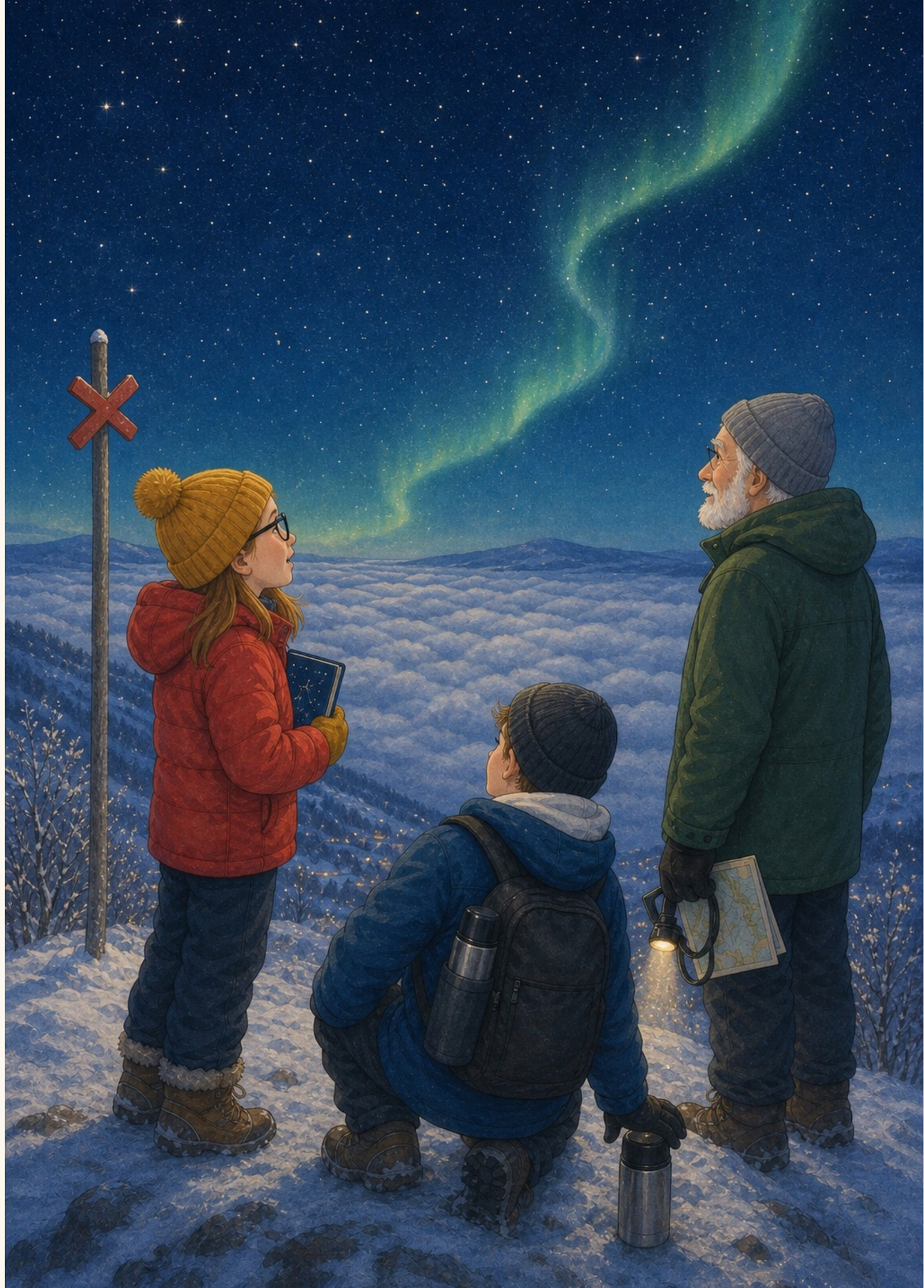

Medžiai darėsi žemesni, retesni, o paskui visai baigėsi. Priešais juos kaktinio žibinto šviesoje atsivėrė plikas kalnas. Vėjas tampė Selmos gobtuvą ir bandė pauostyti jos ausis. Ji žengė tris žingsnius, paskui dar tris.

Oliver sustojo prie iš sniego kyšančio akmens. „Juk sakiau, kad nieko nebus.“ Tačiau termoso jis nepadėjo. Senelis parodė į kitą švelnią kalno keterą. „Nuo ten matysime virš debesų patalo.“ Selma neatsigręžė į ilgą nueitą kelią. Ji parodė į kitą raudoną kryželį. „Pirmiausia ten“, – pasakė ji. „Paskui – prie kito.“

Prie paskutinio stulpelio staiga pasidarė tyliau. Debesys liko apačioje, minkšti ir tiršti virš kaimelio. Virš Selmos spindėjo žvaigždės – jų buvo daugiau nei taškelių jos servetėlėje ir jos šviesė daug ryškiau.

Senelis užgesino kaktinį žibintą. Oliver padėjo termosą nė nesubildėjęs. „Na štai“, – sušnabždėjo jis. Selma sulaikė kvėpavimą. Iš pradžių ji matė tik žvaigždes. Paskui už kalno keteros pasirodė blyški žalia juostelė, plona lyg brūkšnys, nupieštas jos pieštuku. Ji susiraitė. Ji augo. „Oliver“, – pasakė Selma. „Dabar žiūrėk.“

Žalias brūkšnys virto juosta. Juosta linko ir plazdėjo, tarsi dangus purtytų ilgą šilkinį šaliką. Įsižiebė dar viena juosta. Paskui žalia spalva šoko po visą dangų, aukštai virš debesų ir žibintų.

Iš pradžių niekas nieko nesakė. Oliver nusimovė vieną pirštinę ir tučtuojau vėl ją užsimovė. „Tai tikra“, – sušnabždėjo jis. Senelis pripylė karšto šokolado į tris mažus puodelius. Selma stovėjo tarp jų ir sekė žalius lankus, kol pavargo sprandas. Virš jų šiaurės pašvaistė dar kartą susilankstė, nusidriekdama dar toliau virš žvaigždžių.

Šokolado plytelė vis mažėjo ir mažėjo. Pirmiausia dingo kampučiai, paskui – paskutiniai gabalėliai. Oliver savo pirštinėje rado trupinį ir jį taip pat suvalgė. Termosas lengvėjo, o žalia šviesa vis rangėsi tamsiame danguje.

Selma išsitraukė servetėlę. Joje buvo taškeliai, raitytas brūkšnys, balta viršūnė, DEBESYS ir ŽIBINTAI. Ji nupiešė tris mažas figūrėles ant kalno ir virš jų – didelę žalią juostą. „Ar galiu nupiešti dar vieną žvaigždę?“ – paklausė Oliver. Selma padavė jam pieštuką.

Selma ir šiaurės pašvaistė

Selma, jos vyresnysis brolis Oliver ir senelis Lennart naktiniu traukiniu keliauja į kalnus pamatyti šiaurės pašvaistės. Debesys, žibintai ir vis didėjanti netvarka stoja jiems skersai kelio, kol Selma savo mažąsias užuominas perskaito naujai.

lt-lt.sagatilldig.se